

Afzender:
Stichting Natuurbegrafplaats-waaromniet.nl
Postbus 23130
3001 KC Rotterdam

Aan:
Provinciale Staten Gelderland
Postbus 9090
6800 GX Arnhem

Rotterdam, 24 februari 2017

Dames en heren, leden van Provinciale Staten,

Op 1 maart a.s. stemt Provinciale Staten van Gelderland over het al dan niet toestaan van begraafplaatsen in de Gelderse natuur. Over dit onderwerp is de afgelopen maanden veel informatie naar u toe gekomen en is veel en fel gedebatteerd. U bent door de ondernemers uit de branche uitvoerig geïnformeerd over hun argumenten voor natuurbegraven. De branche ziet – uiteraard - louter voordelen. Hun argumenten roepen bij ons veel vragen op. Wij hechten er aan daarover onze inzichten en vragen met u te delen.

Principiële keuze

Eén ding is in ieder geval wel duidelijk, nl. dat we nog weinig weten over de ecologische en psychologische gevolgen van het begraven van duizenden stoffelijke overschotten in de natuur. Maar voorafgaand aan eventueel onderzoek naar en afweging van die gevolgen ligt nog een andere, principiële keuze: vinden wij het legitiem om natuurgebieden om te vormen tot begraafplaatsen?

Zo'n 12 tot 14% (CBS 2008 resp. WNF 2014) van Nederland bestaat uit 'natuur'. Het idee van het aanwijzen van natuurgebieden is dat we daar andere waarden voorrang geven dan in de rest van Nederland. In natuurgebieden doet de mens een stapje terug en geeft andere levensvormen de ruimte. Waarom zouden we dan precies in die gebieden mensen gaan begraven? Wat is de dwingende noodzaak daartoe? Waarom kunnen we die 12% van Nederland niet gewoon met rust laten?

Doen we dat uit liefde?

De natuurbegraafbranche wijdt grote woorden aan de liefde waarvan natuurbegraven blijkt zou geven en de troost die het biedt aan de nabestaanden. Deze argumentatie stoort ons bijzonder. Het begraven van mensen in de natuur is echt geen voorwaarde voor goede rouwverwerking. Het is een markt die welbewust is gecreëerd en waarmee grote financiële belangen zijn gemoeid.

Wij kunnen onze overledenen even liefdevol begraven op de prachtige (park)begraafplaatsen die overal in Nederland te vinden zijn. Door dat te doen betonen we ook onze liefde aan de generaties die na ons komen. Want hoe liefdevol is het om onze klein- en achterkleinkinderen natuur na te laten die vol ligt met stoffelijke overschotten?

Maar het is toch heel milieuvriendelijk?

Begraven zonder kist en zonder grafsteen belast het milieu minder dan mét. Beide zijn mogelijk op reguliere begraafplaatsen, een natuurgraf is daarvoor echt niet nodig. Over het effect van de toxische stoffen die via het begraven van stoffelijke overschotten in het milieu terecht komen, is nog veel onduidelijk. Wat we inmiddels wel weten is dat de waterschappen toenemende problemen hebben met medicijnresten in ons rioolwater. Wat we ook weten is dat we op reguliere begraafplaatsen eventuele vervuiling van bodem en grondwater kunnen controleren en reguleren. Dat wordt onmogelijk als we duizenden graven verspreiden over uitgestrekte natuurgebieden. Is de maatschappelijke noodzaak van natuurbegraven zo groot dat we onze natuurgebieden moeten blootstellen aan dergelijke onbekende en onomkeerbare risico's?

...en goed voor de natuur?

Natuurbegraven zorgt voor een fabuleuze toename van de biodiversiteit met maar liefst 236%, aldus NBN. Dat is ook niet zo moeilijk als het gebied waaraan wordt gerefereerd (op Heidepol) voor die tijd een maïsakker was. Als die akker gewoon natuur was geworden in plaats van begraafplaats was deze toename in de biodiversiteit vanzelf ontstaan.

En die gravende dieren?

Waar we het lang over kunnen hebben, is de kans dat dieren gaan wroeten en graven rond de ondiepe graven op een natuurbegraafplaats. 'Geen spoor van bewijs' aldus de branche, zelfs zwijnen richten geen schade aan. Dat is interessant. Want iedereen die wel eens over de Veluwe fietst, weet hoe groot de wroetkracht van zwijnen is en hoe stevig de hekken moeten zijn om de zwijnen uit de omliggende akkers en tuinen te houden. Rond natuurbegraafplaatsen in het leefgebied van zwijnen moet dus ook gewoon een stevig hek komen, zoals dat ook om Heidepol staat.

Over gravende vossen en honden heeft NBN het wijselijk niet. Terwijl die van alle gravers nou net de scherpste neus en de grootste belangstelling hebben voor 'aas'. Op begraafplaatsen in ons vossenrijke duingebied weten ze daar alles van (<http://www.geendodenenhetbos.nl/VossenWesterveld>)

Willen we met liefde en respect omgaan met onze overledenen, dan zal elke natuurbegraafplaats op den duur achter een stevig hek verdwijnen en zullen we gravende dieren buitensluiten. De belangen van de mens krijgen dus voorrang, precies in de gebieden waar de mens een stapje terug zou moeten doen. Is de maatschappelijke noodzaak van begraven in de natuur zo groot dat we dat rechtvaardig vinden?

Maar het levert toch geld op voor natuurbehoud?

Zeker, NBN investeert maar liefst 50 euro per graf (1,5% van de opbrengst van een grafrecht!) voor investeringen in nieuwe natuur. Volgens NBN een financiële waarborg voor de komende 100 jaar natuuronderhoud.

Wij proberen ons een beeld te vormen. Op reguliere begraafplaatsen is dagelijks toezicht op verzakkingen en verstoringen van de graven. Op natuurbegraafplaatsen komt die verantwoordelijkheid de komende 100 jaar te liggen bij NBN en de eigenaar van de grond (Natuurmonumenten of een andere particuliere terreinbeheerder). Dit toezicht moet gebeuren in een uitgestrekt terrein waar de graven niet herkenbaar zijn en waar de kans op verzakking en verstoring van de ondiepe graven groter is dan op een reguliere begraafplaats. Is het maatschappelijk belang van natuurbegraven zo groot dat we de nu goed geregelde controle op grafzand zomaar loslaten?

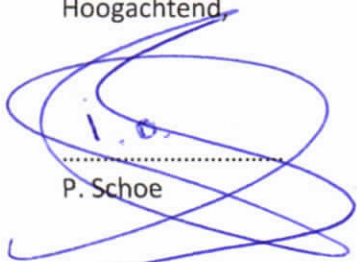
Wij verwelkomen onpartijdig nader onderzoek. Daarbij is Alterra een minder gewenste partij vanwege de betrokkenheid bij projecten van Natuurbegraven Nederland B.V., de verwarring over de eerste twee rapporten en het feit dat een onderzoeker van Alterra als gastspreker heeft deelgenomen aan een door de brancheorganisatie van natuurbegravers georganiseerd symposium. Dit onderzoeksbureau is daarmee teveel ingekleurd.

Wij dringen aan op wetenschappelijk onderzoek door bij voorbeeld Prof. Dr R.J. Oostra, verbonden

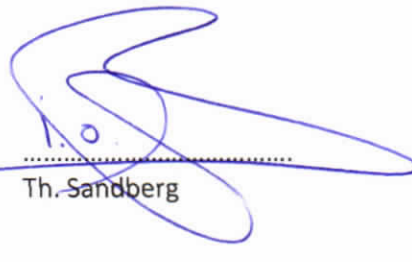
aan het AMC en op dit moment betrokken bij het opzetten van een wetenschappelijke begraafplaats op het AMC terrein of Prof. Dr J. De Boer, biochemicus verbonden aan de VU.

Begraven in de natuur leidt onvermijdelijk tot het plaatsen van hekken en versnipperd de gebieden. Door de hekken en door de veel reclame (zie internet) worden de begraafplaatsen dominant aanwezig. Het begraven in de natuur neemt in Gelderland ook de wind uit de zeilen van die gemeente die op reguliere begraafplaatsen al 'natuurlijke' graven aanbieden. Daarom: houd de natuur vrij van graven, zeker in het Gelders Natuur Netwerk.

Hoogachtend,

P. Schoe

Th. Sandberg

Stichting Natuurbegrafplaats-waaromniet.nl

info@natuurbegrafplaats-waaromniet.nl